

Ο Μνήστωρ Ιωσήφ

π. Βασιλείου Ι. Καλλιακμάνη

α) Ἐὰν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος θὰ εἶναι ἡ σιωπή, τότε ὁ Ἰωσήφ, ὁ Μνήστωρ τῆς Παρθένου, εἶναι τύπος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Στὰ εὐαγγέλια δὲν διασώζεται κανένας λόγος του, δὲν ἀναφέρεται καμιὰ συνομιλία του. Περιγράφονται μόνο οἱ σκέψεις του καὶ οἱ ἐνέργειές του. Προσεγγίζει τὸ μυστήριο τῆς ἄφατης κένωσης τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ μὲ δέος, περίσκεψη καὶ σιωπή. Κι ὅταν λογισμοὶ ἀμφιβολίας τὸν κατακλύζουν, κι ὅταν ἡ ταραχὴ τοῦ προξενεῖ ἀνυπόφορο ψυχικὸ πόνο, τότε μιλάει ὁ οὐρανός.

β) Ἀλλὰ ἄς πάρουμε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ὁ Ἰωσήφ ἐπιλέχθηκε στὸ κατώφλι τοῦ γήρατός του νὰ γίνεῖ προστάτης καὶ φύλαξ τῆς Παρθένου. Ὅμως στὴ διάρκεια τῆς μνηστείας, Ἐκείνη βρέθηκε ἔγκυος «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου». Τὸ γεγονός αὐτὸ τοῦ προκάλεσε ἀμφιβολίες καὶ τὴν θεώρησε «κλεψίγαμο». Σύμφωνα μὲ τὸν ποιητὴ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου: «Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη».

γ) Ἡ ταραχὴ αὐτὴ «μεταφράζεται» μὲ γλαφυρὸ καὶ δραματικὸ τρόπο ἀπὸ ἄλλο ὑμνωδός: «Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δράμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι. Ἀντὶ τιμῆς, αἰσχύνην· ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοὶ προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὀρώμενον;».

δ) Ὅμως παρὰ τοὺς λογισμοὺς, ἐπειδὴ ὁ Ἰωσήφ ἦταν εὐσεβὴς καὶ δίκαιος, δὲν θέλησε νὰ διαπομπεύσει τὴ Μαριάμ. Ἀποφάσισε νὰ διαλύσει τὸν ἀρραβῶνα χωρὶς ἐπίσημη διαδικασία. Τότε ἀκριβῶς ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ εἶπε: «Ἰωσήφ, ἀπόγονέ τοῦ Δαβίδ, μὴ διστάσεις νὰ πάρεις στὸ σπίτι σου τὴ Μαριάμ, γιατί τὸ παιδί πού περιμένει προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Θὰ γεννήσει γιό, καὶ θὰ τοῦ δώσεις τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, γιατί αὐτὸς θὰ σώσει τὸ λαό του ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του» (Ματθ. 1, 20-21).

ε) Ὁ Ἰωσήφ εἶναι μοναδικὸ πρόσωπο, διότι ἀκολούθησε τὴν ὁδὸ τῆς καρδιάς καὶ ὄχι τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου. Χαρακτηρίστηκε δίκαιος, παρότι δὲν ἔμεινε προσκολλημένος στὸν παλαιὸ νόμο, τὸν ὁποῖο ὑπερέβη συνεργώντας στὸ ἔργο τῆς χάριτος. Ἐγίνε διάκονος τῆς νέας διαθήκης, ὄχι τοῦ γράμματος τοῦ νόμου ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. «Τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ» (Β' Κορ.

3, 6). Ἐξάλλου, ἡ χριστιανικὴ δικαιοσύνη βρίσκεται πέρα καὶ πάνω ἀπὸ τὰ ὅρια ὁποιασδήποτε προσκόλλησης στὸ γράμμα τοῦ νόμου.

Πηγή: Ἱερά Μονή Αγίου Ιωάννου Καρέα